

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

78. podkreśla, że nowa strategia UE na rzecz równości płci i towarzyszące jej mechanizmy instytucjonalne muszą być ściśle związane z globalnym programem w zakresie praw kobiet; zauważa, że obejmuje to powiązanie z nową jednostką ONZ ds. równości płci i wspieranie jej, co powinno łączyć działalność polityczną i operacyjną, a także wzywa UE do dopilnowania, by udostępniono tej nowej jednostce znaczące zasoby finansowe i ludzkie pozwalające jej na prowadzenie działań w terenie, oraz by kierował nią podsekretarz generalny ONZ odpowiedzialny za równość płci;

79. dodaje, że nowa strategia UE na rzecz równości płci i towarzyszące jej mechanizmy instytucjonalne powinny wyraźnie obejmować tożsamość płciową i podnieść kwestię zwalczania dyskryminacji z powodu zmiany płci;

80. nalega na respektowanie najnowszych rezolucji Parlamentu Europejskiego z 10 lutego 2010 r., a mianowicie rezolucji w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi oraz w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej;

*

* *

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

W sprawie sportu, a w szczególności agentów zawodników

P7_TA(2010)0233

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie agentów zawodników sportowych

(2011/C 236 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 maja 2008 r. dotyczącą białej księgi Komisji Europejskiej na temat sportu ⁽²⁾,
- uwzględniając białą księgę na temat sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 26 stycznia 2005 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając pytanie z dnia 10 marca 2010 r. skierowane do Komisji w sprawie sportu, a w szczególności agentów zawodników (O-0032/2010 – B7-0308/2010),
- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,

1. przypomina, że w rezolucji z dnia 29 marca 2007 r. w sprawie przyszłości zawodowej piłki nożnej w Europie Parlament wezwał Komisję do wspierania działań organów zarządzających piłką nożną na rzecz uregulowania działalności agentów zawodników, jeżeli będzie to konieczne również poprzez przedłożenie wniosku w sprawie dyrektywy dotyczącej takich agentów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 E z 31.1.2008, s. 232.

⁽²⁾ Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 51.

⁽³⁾ Sprawa T-193/02, Laurent Piau przeciwko Komisji (Zb.Orz. 2005, s. I-00209).

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

2. z zadowoleniem przyjmuje badanie dotyczące agentów sportowców w Unii Europejskiej, którego wykonanie zleciła Komisja Europejska i którego wyniki są obecnie dostępne;
3. jest szczególnie zaniepokojony wynikami tego badania dotyczącymi działalności przestępczej związanej ze sportem, na który wpływ ma przestępczość zorganizowana powiązana z działaniami agentów zawodników; uważa, że zjawisko to szkodzi wizerunkowi sportu, jego integralności i ostatecznie jego roli w społeczeństwie;
4. zauważa, że w badaniu ustalono, iż agenci sportowi odgrywają główną rolę w strumieniach finansowych, które są często nieprzejrzyste i które sprawiają, że są oni podatni na działania niezgodne z prawem; z zadowoleniem odnosi się do inicjatyw niektórych klubów i organów zarządzających sportem na rzecz zwiększenia przejrzystości transakcji finansowych;
5. podkreśla, że w badaniu zwrócono uwagę, że brak przejrzystości jest nierozłączną cechą systemów transferowych, zwłaszcza w sportach zespołowych, sprzyjających działaniom niezgodnym z prawem, w których uczestniczą agenci oraz kluby i zawodnicy;
6. podkreśla szczególną podatność na to młodych zawodników oraz niebezpieczeństwo, że padną oni ofiarą handlu ludźmi;
7. podkreśla szczególną odpowiedzialność agentów i klubów zawodników, zwłaszcza za młodych graczy, i w związku z tym apeluje do obu stron o podjęcie tej odpowiedzialności, w szczególności w zakresie szkolenia edukacyjnego i zawodowego młodych zawodników;
8. zwraca uwagę na wynikające z badania ustalenie, że ustanowione przez federacje sportowe przepisy dotyczące agentów mają zasadniczo na celu kontrolowanie dostępu do tego zawodu i regulowanie jego funkcjonowania, jednak organy te dysponują jedynie ograniczonymi uprawnieniami w zakresie nadzoru i nakładania kar, ponieważ brakuje im jakichkolwiek środków kontroli lub możliwości podejmowania bezpośrednich działań wobec agentów sportowych, którzy nie są zarejestrowani w tych federacjach; nie są one również uprawnione do nakładania sankcji cywilnych lub prawnych;
9. zgadza się z organami zarządzającymi sportem i z zainteresowanymi podmiotami związanymi ze sportem, że trzeba podjąć środki w celu rozwiązania problemów dotyczących integralności i wiarygodności sportu oraz podmiotów zaangażowanych w sport;
10. jest zdania, że wycofanie obecnego systemu FIFA dotyczącego licencji agentów zawodników bez ustanowienia sprawnego alternatywnego systemu nie byłoby właściwym sposobem rozwiązania problemów dotyczących agentów piłkarzy;
11. z zadowoleniem odnosi się do działań organów zarządzających sportem na rzecz zwiększenia przejrzystości przepływów finansowych i nadzoru nad nimi;
12. wzywa Radę do ściślejszej koordynacji działań w walce z działalnością przestępczą powiązaną z działalnością agentów, w tym z praniem brudnych pieniędzy, ustawianiem meczów i handlem ludźmi;
13. odnosi się do wspomnianego powyżej orzeczenia w sprawie T-193/02, w którym sąd stwierdził, że w zasadzie uregulowanie działalności agentów zawodników, które stanowi kontrolę działalności gospodarczej i dotyczy podstawowych swobód, leży w gestii władz publicznych;
14. przypomina, że w tym samym orzeczeniu sąd uznał, że federacje takie jak FIFA są uprawnione do uregulowania zawodu agentów, o ile regulacja ta ma na celu podniesienie standardów zawodowych i etycznych działalności agenta na rzecz ochrony zawodników i o ile regulacja ta nie jest sprzeczna z zasadami konkurencji; przypomina, że jako grupa agenci nie są zorganizowani na poziomie zawodowym i że zawód ten podlega bardzo ograniczonej regulacji na szczeblu państw członkowskich;

Czwartek, 17 czerwca 2010 r.

15. jest przekonany, że w kontekście działalności transgranicznej i różnych regulacji krajowych mających zastosowanie do sportu skuteczną kontrolę i egzekwowanie kar można osiągnąć jedynie poprzez wspólne działania organów zarządzających sportem i władz publicznych;
16. zwraca uwagę, że o ile organy sportowe uregulowały szczegółowo działalność agentów w niektórych dyscyplinach na poziomie międzynarodowym i krajowym, nieliczne państwa członkowskie przyjęły konkretne akty dotyczące agentów sportowych;
17. uważa, że ze względu na nieprzejrzystą różnorodność uregulowań mających zastosowanie do działalności agentów sportowych potrzebne jest spójne podejście całej UE mające na celu uniknięcie powstania luk prawnych wynikających z niejasnej regulacji oraz zagwarantowanie odpowiedniego monitorowania i odpowiedniej kontroli działalności agentów;
18. ponawia swój apel o podjęcie inicjatywy UE dotyczącej działalności agentów zawodników, która powinna zmierzać do zapewnienia:
- rygorystycznych standardów i kryteriów egzaminacyjnych, które należy spełnić przed dopuszczeniem do wykonywania zawodu agenta zawodnika,
  - przejrzystości transakcji agentów,
  - zakazu wypłaty wynagrodzenia agentom zawodników w związku z transferem osób nieletnich,
  - minimalnych zharmonizowanych norm dotyczących umów agentów,
  - skutecznego systemu nadzoru i dyscypliny,
  - wprowadzenia w całej UE jednego „systemu licencji agentów” i rejestru agentów,
  - likwidacji „podwójnej reprezentacji”,
  - stopniowego wynagrodzenie uzależnionego od wypełnienia warunków umowy;
19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej.

Konkluzje ze szczytu UE/Rosja

P7_TA(2010)0234

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie wyników szczytu UE-Rosja (31 maja – 1 czerwca 2010 r.)

(2011/C 236 E/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając obecnie obowiązującą umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską⁽¹⁾, a także negocjacje rozpoczęte w roku 2008 w sprawie nowego porozumienia UE-Rosja,
- uwzględniając wspólny cel UE i Rosji, określony we wspólnym oświadczeniu wydanym po zakończeniu 11. szczytu UE-Rosja, który odbył się w Sankt Petersburgu w dniu 31 maja 2003 r., dotyczący utworzenia wspólnej przestrzeni gospodarczej, wspólnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, wspólnej przestrzeni współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zewnętrznego oraz wspólnej przestrzeni badań naukowych i edukacji z uwzględnieniem aspektów kulturalnych (cztery wspólne przestrzenie),

(1) Dz.U. L 327 z 28.11.1997, s. 1.